

El procés independentista

Agències/DdG
MADRID

Alts càrrecs del Govern neguen que l'1-O costés diners als catalans

Les defenses del judici del procés van centrar els seus esforços a combatre l'acusació de malversació de nou acusats amb els testimonis d'alts càrrecs de la Generalitat que van negar l'existència de contractes públics per a l'1-O, que al seu judici no va causar «cap perjudici» en els comptes catalans.

Són l'exdirector del gabinet jurídic de la Generalitat i la directora general de Contractació, Francesc Esteve i Mercè Corretja, respectivament, que van donar suport a la versió d'alguns acusats pel que fa a l'absència de partides públiques per a l'organització del referèndum, declarat il·legal.

«No existeix contracte formal específic per a activitats de l'1-O, ni afectació pressupostària, ni reserva de crèdit, ni factura pendent», va assegurar Esteve, investigat per un jutjat de Barcelona, que va anar desgranant un a un els contractes en els quals la Fiscalia veu indicis de malversació.

Ni en la campanya Civisme, que va quedar deserta perquè les adjudicatàries van renunciar; ni en el registre de catalans a l'exterior, que va desvincular completament de l'1-O; ni en els anuncis de les vies del tren difosos per mitjans públics catalans; ni en els encàrrecs a l'empresa postal Unipost, la Generalitat va destinar un sol euro públic al referèndum, segons Esteve.

Com va fer Jordi Turull, exconseller de Presidència del que depenia Esteve, el testimoni va posar èmfasi que els anuncis de les vies tenien caràcter «gratuït» en formar part d'un acord marc, malgrat que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals segueix reclamant 2 factures d'un import total de 112.747 i 223.396 euros.

Factures nul·les

Tot i així, després d'un estudi jurídic, la Generalitat va declarar nul·les les factures perquè es van enviar per correu electrònic sense fer servir la plataforma pertinent, encara que no va esmentar si es va donar oportunitat a la Corporació d'enviar-les segons la forma establerta.

La Generalitat també tenia un contracte marc amb Unipost i, se-

Les defenses centren els seus esforços a combatre l'actuació de malversació amb antics membres del govern que van declarar que el referèndum no va causar «cap perjudici» en els comptes de la Generalitat

L'exdiputada de la CUP, Mireia Boya, declarant ahir al Tribunal Suprem. EFE

gons Esteve, no hi ha cap factura o reserva de crèdit relacionada amb aquesta empresa postal ni amb cartelleria, sobres o papereutes de l'1-O.

Per Esteve, les «factures proforma» emeses per Unipost van ser «vista a ulls de la Generalitat com pressupostos» i «no és un encàrrec formal», tot i que segons la Guàrdia Civil sí que hi va haver diverses notes de lliurament amb el segell de la Generalitat que per als investigadors constitueixen una comanda oficial. En un to menys polític i més tècnic, Mercè Corretja també va negar l'existència de contractes públics per a l'1-O i ha

restat validesa a l'intent d'Unipost de cobrar una factura al departament de Treball perquè es va servir d'una nota de lliurament que «formalment no complia els requisits necessaris». A més de a Treball, l'empresa postal va generar una seqüència de factures que van quedar en suspens en quatre conselleries.

Autorització a Palamós

L'exsecretari d'Infraestructures i expresident de de Ports de la Generalitat, Ricard Font, va defensar al Suprem que el Port de Palamós no va rebre cap petició formal per atracar el vaixell Moby Dada (co-

negut com a «Piolín») i que, tanmateix, no complia els requisits operatius per permetre atracar. Va assegurar que ningú va comunicar que era un buc d'Estat i que, per contra, només van tenir «un comentari» del consignatari que demanava permís per atracar 20 dies per reparar cabines.

Segons els càlculs de la Generalitat que va oferir la secretària general d'Educació, Nuria Cuenca, els danys en col·legis públics per l'actuació policial van ascendir a 268.000 euros, desperfectes que no es van atribuir a l'acció dels votants d'impedir l'entrada als agents.

Boya exculpa Sánchez i diu que era ella la que no volia desconvocar la protesta el 20-S

EUROPA PRESS MADRID

La jornada d'ahir també es va centrar en el setge a la Conselleria d'Economia el 20-S, on van estar tant l'exdiputada de la CUP Mireia Boya, com l'històric diputat de CDC Joan Vallvé, candidat a les europees per la llista de Puigde-

mont. Tots dos van aprofundir en el caràcter pacífic i «festiu» de la convocatòria, que mai no va tenir la intenció, segons Vallvé, de «coaccionar i intimidar el Poder Judicial» ni impedir el registre.

Una protesta que Boya no volia desconvocar, cosa que va ser ob-

jecte de discussió amb l'exlíder de l'ANC Jordi Sánchez, que «estava convençudíssim» que havien d'acabar la concentració, com finalment van fer. Abans, els Jordis (Sánchez i Cuixart) li van demanar a ella i a la seva companya de partit Eulàlia Reguant que es diri-

gissin als «joves més entusiastes» per deixar-los clar que la protesta havia ser pacífica, moment en el qual es van enfilem als cotxes de la Guàrdia Civil en veure que podien ser «un bon faristol» perquè els veïssin, donada la seva «estatutaria».

El paper de Barcelona

Més enllà de les protestes relacionades amb els escorcolls del 20-S, el tribunal també va escoltar la versió d'alguns testimonis sobre

JORNADA DE SÍNTESI

Lluís Busquets i Grabulosa

A hir al matí, en el macrojudici, els ciutadans que votaren en diferents col·legis segueixen l'esquema dels dies anteriors. **Albert Nogueras**, funcionari interí de la Generalitat, votà a Vilalba Sasserra (Vallès Oriental), un poblet de 700 habitants. Els CFSE arribaren a ¼ de 6 en 18 o 20 vehicles, i no els van mostrar cap ordre judicial ni els van dir res: es van obrir pas a cops d'escut i porres i no s'endugueren cap mena de material del referèndum. **Jordi Leal** va votar amb total tranquil·litat al centre electoral l'Espai Betúlia de Badalona (la gent no deixà passar el ME). **María Pilar Rodríguez**, administrativa, votà a l'escola privada FEDAC d'Horta (Barcelona) i, abans d'assabentar-se que era un centre de titularitat privada on no podien anar, a ¼ de 10 del matí la PN ja repartia llenya. Conclusió: on les FCSE no actuaven no hi va haver violència de cap mena com ja s'havia demostrat la setmana passada. Segona conclusió: concentracions com les del 20/21-IX ja n'hi havia hagut d'altres com la de la tardor del 2016, quan es van jutjar els responsables del 9-N: el Passeig L. Companys estava tan ple com el 21-IX-17 (així ho assegurà **Jordi Rodón**, TIP 1622, inspector en cap regional de Reacció i dispositius dels ME). Però, ahir, advocats i fiscals semblava que volien fer síntesi, vist que la prova testifical s'ha d'acabar el dia 20 i tornarem enrere amb dos testimonis d'excepció: en primer lloc, **Mireia Boya**, exdiputada de la CUP, que assegurarà que el 20-IX l'ambient davant d'Economia era festiu (no tant a la seu de la CUP) i que ella també pujà a un vehicle policial per demanar que no es caigués en cap provocació violenta; després, **Francesc Esteve**, director del gabinet jurídic de la Generalitat, un home informat de qui volien treure suc defensors i acusadors.

l'1-O, com el llavors tinent d'alcalde de Barcelona i diputat electe per En Comú Podem, Jaume Asens, que va defensar que l'Ajuntament va donar suport a la convocatòria perquè havia deixat de ser un referèndum per passar a ser un exercici de mobilització amb «aparença» referendària.

Segons Asens, l'Ajuntament va promoure el vot perquè era una manera de pressionar el PP, partit del Govern central, per restablir el diàleg.